

[Glistrup]

Når folketinget nu om nogle minutter forhåbentlig og formentlig vedtager det foreliggende forslag, er det det første lille nyk fremad i retning af at undergrave og ophæve den monopolstilling, som advokatstanden har haft gennem de sidste 100 år til meget stor samfundsundergravende ulykke og med fordelingspolitiske konsekvenser, som er aldeles unacceptable.

Men det er unægtelig af betydelig interesse at få at vide, hvornår vi dog kan komme videre ad denne meget påkrævede vej fremad for at få løst spørgsmålene. Det var jo også et af hovedtemaerne, da forslaget var til første behandling her i oktober måned, og det blev så senere af hr. Bernhard Baunsgaard i november måned fulgt op af et spørgsmål til justitsministeren, der ifølge Folketingstidende, sp. 3214, svarede – helt på linje med, hvad hun havde sagt ved første behandling – at den betænkning, som man sad og ventede på i justitsministeriet, forventedes at være trykt ved årsskiftet. Ministeren tilføjede, at derefter ville ministeriet gå i gang med at indhente udtalelser om betænkningen og så tage stilling til, om der skulle fremsættes forslag fra regeringens side om ændring af reglerne i retsplejelovens første bog, sjette afsnit, om advokater.

Nu vil jeg gerne spørge ved denne lejlighed, hvor vi jo for længst har passeret årsskiftet, hvor langt man er kommet med denne sag, og hvilke initiativer der kan forventes fra ministeriets side.

Ved dette første skridt på den vigtige vej kommer vi ifølge betænkningen til at undvære tilslutning fra Danmarks retsforbund, socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti. Det er i og for sig ikke, fordi de tre partier vedrørende det advokatmæssige i de debatter, vi har haft tidligere her i folketinget, på nogen som helst måde har udvist en anden holdning end vi andre, og vi beklager derfor, at det skal være mod disse tre partiers stemmer, vi får vedtaget det lovforslag, som her er til behandling. Men vi ved jo alle sammen, hvad der er baggrunden for det, nemlig den neurose, som man lider under i de tre partier, at lige så snart der står EF på et forslag, farer man op som trold af en æske uden at tænke på, hvordan det i øvrigt passer ind i ens politik i bred almindelighed, og så stemmer man bare nej, selv om det vitterlig er overensstemmende med, hvad disse tre

partier normalt har som deres grundsynspunkter.

Når jeg drager dette frem, er det, fordi det unægtelig er en ting, som det er vigtigt for befolkningen at have opmærksomheden henvendt på, hvis man skulle forfalde til den 7. juni 1979 at gå hen og stemme på et af disse tre partier eller dem, de er i valgforbund med, ved afstemningen til EF-Parlamentet, for hele den holdning, der afslører sig grelt i denne sag, vil jo derefter i 5 år, fra juli 1979 til juli 1984, komme til at svie hårdt til den danske befolkning. Vi må sørge for, at vi når frem til, at vi den 7. juni kun stemmer på partier, som agter at tage en saglig stilling til problemerne, og så må vi dele os efter anskuelser, som gamle Hørup sagde. Den nejsigerautomatik, som bl. a. finder udtryk ved den afstemning, vi nu skal have, er i bund og grund udemokratisk, og vi må håbe på, at vi nu kan gøre befolkningen opmærksom på, hvad det er for en kapitalbrøler at stemme på nogle af dem, der er i koalitionen bag Folkebevægelsen mod EF.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

I anledning af hr. Glistrups spørgsmål angående den omtalte betænkning om advokaters forhold kan jeg blot oplyse, at jeg havde forventet, den havde foreligget ved årsskiftet. Der har imidlertid været nogle forsinkelser, men jeg regner med at have den i nær fremtid. Før jeg har set den, har jeg imidlertid ikke mulighed for at udtale mig om, hvilke initiativer regeringen vil tage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 135 stemmer mod 23.

Anden næstformand (Karlskov Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen.